

HOÀNG MAI NHẬT – THƠ Xương Họa Cùng Thân Hữu

Độc Hành

Cố thành pho loang màu tuyết trắng,

Mình ta đi lấm lũi bên đường!

Tâm sự như mây hoang đờo vờng,

Hồn lang thang tìm kiếm Quê hương.

*

Đời mộng du những ngày vong Quốc,

còn gì đâu trời đã sang đông!

Bằng giá như lòng người òm mọt,

Quên cội nguân Đọt nước thân thương!

*

Ta đã mõi đôi chân lữ thứ,

Tuyt vụn rơi thành pho buôn tênh

Đurung hun hút hong dài nõi nhớ

Kỷ niệm xưa nuôi tiếc một mình!

*

Ta khóc hận nõi sâu phân hóa,

Quân quanh trong phe nhóm, lợi danh.

Bao giờ hết ty hiêm xa lạ!?

đi cùng nhau chung bước đặng hành.

Chớm Đông 1993

Tô Ly Hương – 2/12/2024

HỌA:

Lê Gót Xứ Người – Mơ Vực Cõi Quê

Thiên nhiên mang một màu tang trối,

Tuyt rơi...pho kín mọi nẻo đường!

Lòng ta mang nõi buôn hoang vắng,

Bao năm qua mang nặng nõi tha hương.

Trên đọt khách ngóng trông vực cõi quê,

Qua bốn mùa: xuân, hạ, thu, đông;

Đời tị nạn lâu, biến thành rêu mốc!

Biết bao giờ hết lê gót...lông ngông?

Tội lỗi này – xin tiên nhân tha thứ
Đánh mất quê hương – chân bước lênh đênh
Khó xóa sạch trong tận cùng trí nhớ
Gặm nhấm hoài nỗi uất hận riêng mình!

Người dân Việt đang bị Tàu đơng hóa,
Bọn Hán nô bán nước đơ cẩu danh.
Từ Bắc chí Nam –nghe toàn ngôn ngữ lạ!...
Phục quốc bao năm – mơ mãi không thành.

Thơ Chương (02-12-2024)

*** Cảm ơn bài thơ “Độc Hành” của anh Tô Ly Hương và bài thơ họa”Lê Gót Xứ Người – Mơ về Cờ Quốc” của huynh Thơ Chương. Trong tình Thơ Văn đơng cảm, HMN xin gửi bài thơ sau:**

AI BIẾT

Sư tử lửa rừng thu móng vuốt,

*Có người xa xứ bỏ quê hương
Đem tim nhả máu bày trên giấy
Từng chữ từng lời...đầy máu xương!*

*Sư tử nhớ rừng gặm thớng thịt
Ta phôi xa nhà lệ nhả thơ
Gói ghém trong tim từng nỗi nhớ
Gửi cờ về quê trọn tấm lòng*

*Sư tử xa rừng sư tử rừng
Ta xa quê mẹ nuốt niềm đau
Ngày mai ai biết cho mình nhẽ??
Xa xứ xa quê vạn nỗi sầu*

*Sư tử về rừng giương móng vuốt
Ta về quê mẹ hát Tự Do
Dân Chơ, Nhân Quyền nay trở lại
Hạnh phúc dâng trào vẹn ước mơ*

Hoàng Mai Nhật
2/12/2024